

## **Дорожня карта шляхів розв'язання актуальних проблем, виявлених за результатами моніторингу доступності транспорту для осіб з інвалідністю**

Дорожня карта спрямована на вирішення актуальних проблем, що обмежують доступність транспорту для осіб з інвалідністю. Вона розроблена на основі даних моніторингу та враховує потреби різних груп користувачів з обмеженими можливостями, зокрема у сфері доступу до громадського транспорту. Впровадження запропонованих заходів дозволить підвищити рівень комфорту та безпеки для осіб з інвалідністю під час отримання транспортних послуг.

### **Загальні результати моніторингу**

За результатами збору інформації від обласних, Київської міської державних адміністрації відповідає вимогам безбар'єрності для осіб з інвалідністю:

- 35 % громадського автотранспорту;
- 41% громадського електротранспорту (тролейбуси, трамваї);
- 100% - метрополітен (рухомий склад);
- 20% - залізничного транспорту приміського сполучення;
- 1,34 % - залізничного транспорту дальнього сполучення.

За результатами проведеного моніторингу будівель і споруд транспортної інфраструктури, відповідно до Порядку проведення моніторингу та оцінки ступеня безбар'єрності об'єктів фізичного оточення і послуг для осіб з інвалідністю, затвердженого Постановою КМУ від 26 травня 2021 р. № 537, серед об'єктів транспортної інфраструктури є доступними для осіб з інвалідністю:

- 34,3 % залізничних вокзалів та станцій;
- 21,4 % автовокзалів та станцій.

Моніторинг доступності громадського транспорту опубліковано за посиланням: <https://mtu.gov.ua/content/nacionalna-strategiya-zi-stvorenniya-bezbarernogo-prostoru-v-ukraini.html> .



## Шляхи розв'язання актуальних проблем

Особа з інвалідністю не може самостійно користуватись громадським транспортом

Особа з інвалідністю може самостійно пересуватись громадським транспортом



### Проблематика:

Перевізники не оновлюють транспорт на доступний для осіб з інвалідністю, який би мав відповідати показникам постанови КМУ: з 2025 року - 75 % доступного для осіб з інвалідністю транспорту від загальної кількості рухомого складу перевізника.

### Шляхи вирішення:

Проблему можна вирішити за допомогою різних інструментів впливу, які повинні враховувати реальний стан, а також існуючу бізнес модель перевезень.

Це можуть бути фінансові стимули, програми оновлення рухомого складу що фінансуються з місцевих бюджетів або санкції, наприклад штрафи чи вимоги, невиконання яких перешкоджає доступу на певний ринок.

### Проблематика:

Якість надання транспортних послуг для осіб з інвалідністю низька, через малу прибутковість підприємств громадського транспорту, яку зумовлено великою часткою пільгового проїзду.

### Шляхи вирішення:

Слід зрозуміти, що не всі підприємства громадського транспорту є прибутковими, наприклад міський громадський транспорт є переважно збитковим та фінансується з місцевих бюджетів, на противагу йому міжнародні автомобільні перевізники є високодохідним видом транспорту.

Відповідно обираючи підходи до оновлення рухомого складу слід реалістично визначати потенційні джерела коштів, які будуть

**Проблематика:**

На міських, регіональних, міжобласних та міжнародних різна якість надання послуг для маломобільних груп населення

використані для закупівлі нових транспортних засобів.

**→ Шляхи вирішення:**

Оновлення міського громадського транспорту можливе за рахунок фінансування з відповідних місцевих бюджетів та або залучення міжнародної допомоги.

Щодо оновлення рухомого складу міжміського та міжнародного сполучення можлива стратегія включає:

1. Детінізацію перевезень (за рахунок спрощення доступу до легального ринку та підвищення ефективності контролю);
2. Забезпечення конкуренції;
3. Поступове та прогнозоване підвищення відповідних вимог.

**Проблематика:**

Перевізники, які надають послуги без відповідної ліцензії – не зацікавлені в оновленні транспортних засобів з метою забезпечення їх доступності для осіб з інвалідністю

**→ Шляхи вирішення:**

Перевізники, що надають послуги без відповідної ліцензії – не підзвітні щодо забезпечення комфортних умов для осіб з інвалідністю на транспорті.

Ліцензування є непрямим засобом впливу, та має поєднуватись з комплексом заходів стимулювання оновлення транспортних засобів.

### **Основні кроки для розв'язання проблем доступності транспорту**

Таким чином, можна виділити 5 основних кроків для розв'язання проблем доступності транспорту для осіб з інвалідністю:

1. Ліцензування 100% перевізників у сфері громадського транспорту.
2. Фінансове стимулювання та підтримка перевізників.
3. Облаштування та адаптація транспортної інфраструктури.
4. Навчання персоналу та підвищення якості обслуговування осіб з інвалідністю
5. Моніторинг та зворотний зв'язок з пасажирями.

Ці кроки дозволяють забезпечити більш доступний громадський транспорт для осіб з інвалідністю, сприяючи безбар'єрності та інклюзії в систему громадського транспорту.